

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДРЖАВЕ ИЗРАЕЛ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ИЛЕГАЛНЕ ТРГОВИНЕ И ЗЛОУПОТРЕБЕ НАРКОТИКА И ПСИХОТРОПНИХ СУПСТАНЦИ, ТЕРОРИЗМА И ДРУГИХ ТЕШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Државе Израел о сарадњи у борби против илегалне трговине и злоупотребе наркотика и психотропних супстанци, тероризма и других тешких кривичних дела, потписан 28. октобра 2009. године, у Јерусалиму, у оригиналу на српском, хебрејском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДРЖАВЕ ИЗРАЕЛ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ИЛЕГАЛНЕ ТРГОВИНЕ И ЗЛОУПОТРЕБЕ НАРКОТИКА И ПСИХОТРОПНИХ СУПСТАНЦИ, ТЕРОРИЗМА И ДРУГИХ ТЕШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА

Влада Републике Србије и Влада Државе Израел (у даљем тексту: «стране потписнице»);

Имајући у виду постојеће пријатељске односе између две државе;

Прихватајући важност билатералне сарадње на превенцији незаконите употребе и трговине наркотика;

Позивајући се на Конвенцију Организације Уједињених Нација о борби против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци из 1988. године; Јединствену конвенцију о опојним дрогама из 1961. године, измењену Протоколом из 1972. године и Конвенцију о психотропним супстанцама из 1971. године;

Дубоко узнемирене транснационалним повећањем броја тешких кривичних дела која крше демократске вредности и људска права;

Желећи да надаље промовишу сарадњу између две стране потписнице у борби против незаконите трговине наркотицима и психотропним супстанцама, других тешких кривичних дела и да унапреде сарадњу и комуникацију њихових одговарајућих надлежних органа за спровођење закона;

Обострано **свесне** предности такве сарадње;

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

1. Стране потписнице ће сарађивати и помагати једна другој у спречавању незаконите трговине наркотицима, психотропним супстанцама и супстанцама које се користе за њихову незакониту производњу, као што је наведено у Конвенцији Организације Уједињених Нација о борби против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци из 1988. године, Јединственој конвенцији о опојним дрогама из 1961. године, измењену Протоколом из 1972. године и Конвенцији о психотропним супстанцама из 1971. године, и у складу са својим националним законодавствима.
2. У том смислу, стране потписнице:
 - а) размењују информације и детаље који се тичу незаконите употребе и трговине наркотика и психотропних супстанци и модалитета за борбу против истих;
 - б) координирају активности својих органа који се баве сузбијањем употребе и илегалне трговине наркотицима и психотропних супстанци, као и криминалних активности које из њих произилазе;
 - в) размењују сазнања и искуства и међусобно промовишу студије и истраживања у области превенције, постојећих метода и организационе структуре везане за превенцију и борбу против феномена употребе наркотика;

- г) достављају једна другој извештаје о пореклу и анализи заплењених наркотичких супстанци и копије докумената о истрагама и међусобно размењују информације о овом питању у мери у којој се то тиче друге стране;
 - д) организују састанке, предавања, семинаре и курсеве обуке радника у области борбе против дрога.
3. Стране потписнице, када је то потребно, наизменично позивају званичне представнике надлежних органа друге стране ради консултација у циљу унапређења сарадње у борби против илегалне трговине наркотицима и психотропним супстанцама.

Члан 2.

У борби против других видова тешких кривичних дела, између осталог, прања новца, компјутерског криминала, трговине људима, илегалних миграција и организованог криминала, стране потписнице, сарађују и помажу једна другој, посебно по следећим питањима:

- а) размена информација;
- б) координација активности надлежних органа који се баве борбом против тешких кривичних дела;
- в) размена сазнања и искустава и међусобно промовисање студија и истраживања у борби против тешких кривичних дела;
- г) организовање састанака, предавања, семинара и курсева обуке радника у области борбе против тешких кривичних дела.

Члан 3.

У борби против тероризма стране потписнице сарађују и размењују информације и искуства везана за предузете мере безбедности у циљу заштите јавности. Полицијски надлежни органи страна потписница, преко својих надлежних јединица, сарађују у области борбе против тероризма.

Члан 4.

Сарадња у оквиру овог споразума подразумева размену информација о новим националним законима и међународним конференцијама или састанцима који се одржавају у ове две земље у областима покривеним овим Споразумом.

Члан 5.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије и Министарство јавне безбедности Државе Израел биће надлежни органи одговорни за примену овог Споразума.

Члан 6.

Сарадња у областима предвиђеним овим Споразумом обавља се у складу са националним законодавствима и међународним споразумима које су стране потписнице закључиле. Стране потписнице ће настојати да поштују ИЦПО/Интерпол норме и праксу, у складу са својим националним законодавствима.

Члан 7.

У оквиру сарадње која је предмет овог Споразума обавља се размена полицијских експерата између надлежних органа страна потписница.

Члан 8.

Надлежни органи страна потписница сарађују у размени искустава у коришћењу форензичке технологије, као и по питању средстава и метода која се користе у истрази и такође у организовању програма обуке и семинара.

Члан 9.

Стране потписнице образују Мешовиту комисију, у чији састав улазе представници обе стране потписнице и одржавају састанке када је то неопходно, на захтев било које стране потписнице, наизменично у Јерусалиму и Београду.

Мешовита комисија одговорна је за координацију активности из овог Споразума и укључује, када је то неопходно, експерте које именује надлежни орган одговоран за примену овог Споразума.

Члан 10.

Стране потписнице самостално сnose трошкове путовања и смештаја, осим ако није другачије договорено. Остале трошкове покрива земља домаћин.

Члан 11.

Ни једна страна потписница неће открити поверљиву информацију која се тиче друге стране потписнице, нити ће информацију проследити трећој земљи, осим ако не добије одобрење друге стране потписнице.

Члан 12.

Свака страна потписница може да одбије сарадњу у случају ако је угрожен њен суверенитет, национални интерес или је то противно њеном правном поретку. Одбијање захтева биће предочено без одлагања другој страни потписници.

Члан 13.

Комуникација између страна потписница обавља се на енглеском језику.

Члан 14.

Надлежни органи страна потписница заједно припремају процедуре за примену овог Споразума.

Члан 15.

Овај Споразум не утиче на права и обавезе страна потписница које произилазе из међународних споразума које су њихове државе закључиле пре потписивања овог Споразума.

Члан 16.

Овај Споразум ступа на снагу на дан пријема последње дипломатске ноте којом стране потписнице обавештавају једна другу да су њихови унутрашњи правни захтеви за ступање на снагу овог Споразума испуњени.

Члан 17.

Овај Споразум важи за период од три године и биће аутоматски продужен за додатни период од три године, осим ако једна страна потписница обавести писменим путем преко дипломатских канала другу страну потписницу о намери да обустави примену овог Споразума шест месеци пре истека уговореног рока.

Потписано у Јерусалиму, дана 28. октобра 2009. године, који одговара 10 дану chesuan 5770, у два истоветна примерка, на српском, хебрејском и енглеском језику, при чему су текстови подједнаке веродостојности. У случају било каквог неслагања у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

За Владу Републике Србије,
Ивица Дачић, с.р.

За Владу Државе Израел,
Yitzhak Aharonovitch, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори“.